گفت‌وگو با هوادار آفریقایی در دوحه

طارمی در نیجریه هم محبوب است

امیر اسدی
خبرنگار اعزامی به قطر

تیم ملی ایران در دوحه هواداران بسیاری را به عنوان حامی خود می‌بیند. این هواداران فقط ایرانی نیستند بلکه از کشورهای مختلف قاره‌های گوناگون، اخبار تیم ملی را رصد می‌کنند و با شاگردان امیر قلعه‌نویی آشنایی کامل دارند. نمونه‌اش مراکو، یک مرد اهل نیجریه که در دوحه کار می‌کند. او وقتی ما را با البسه تیم ملی و لوگوی ایران دید، بدون فوت وقت پرسید: «طارمی کجاست؟ آیا او هم با شما است؟» در جواب مراکو گفتیم که طارمی در اردوی تیم ملی ایران حضور دارد و آماده می‌شود تا یکشنبه مقابل فلسطین بازی کند. همین بهانه‌ای شد برای آغاز مصاحبه با این نیجریه‌ای. او که شناخت بالایی از بازیکنان تیم ملی داشت، از چند بازیکن به عنوان ستاره‌های ایران نام برد: «مهدی طارمی، سامان قدوس و سردار آزمون را می‌شناسم و بازی‌های آنها را در پورتو، برنتفورد و رم دنبال می‌کنم. بازی‌های طارمی را در لیگ قهرمانان اروپا و همچنین لیگ پرتغال می‌بینم. او بازیکن فوق‌العاده‌ای است و شک ندارم در این تورنمنت می‌تواند یکی از ستاره‌های جام باشد. من یکی از هواداران او هستم و اگر شرایط پیش بیاید برای تشویق او به ورزشگاه هم می‌روم.» اما نظر این هوادار اهل نیجریه درباره تیم ملی ایران: «ایران تیم قدرتمندی است. بازیکنان بزرگی در این تیم حضور دارند و شنیده‌ام که با هدف قهرمانی در جام ملت‌های آسیا قدم به دوحه گذاشته‌اند. با توجه به شناختی که از ایران دارم، فکر می‌کنم اگر اتفاق عجیبی رخ ندهد این تیم می‌تواند به مراحل پایانی جام برسد و حتی یک مدعی برای حضور در فینال باشد.» از او که تا این حد تیم ملی را می‌شناخت پرسیدیم مدعیان قهرمانی چه تیم‌هایی هستند و دوست دارد کدامیک به موفقیت برسند که در پاسخ گفت: «درباره موفقیت بعضی از تیم‌ها شکی وجود ندارد. از ایران که گفتم اما در کنار تیم شما، ژاپن، کره‌جنوبی و قطر هم می‌توانند مدعی باشند. این تیم‌ها مطرح هستند و موفقیت‌های بسیاری در سال‌ها و دهه‌های اخیر کسب کرده‌اند. مطمئناً قهرمان یکی از این تیم‌ها خواهند بود.» مراکو دوست دارد کدام تیم قهرمان شود؟ او این‌گونه به سؤال ما پاسخ داد: «چون سال‌هاست در دوحه زندگی می‌کنم، قطعاً اولین تیم مورد علاقه من قطر است. با وجود این و بعد از قطر، تیمی که علاقه‌مندم بهترین نتیجه را بگیرد، ایران است. دوست دارم موفقیت این دو تیم را ببینم. قطر اولین پیروزی‌اش را مقابل لبنان به دست آورد و امیدوارم ایران هم بتواند جام را با برد آغاز کند.» با توجه به علاقه وافر مراکو به فوتبال، سؤال پایانی را درباره خاطره او از بازی ایران و نیجریه در جام جهانی ۲۰۱۴ پرسیدیم که در جواب گفت: «آن بازی را خیلی زیاد به یاد ندارم. می‌دانم که در آن تورنمنت تیم‌های آرژانتین و بوسنی نیز در گروه حضور داشتند. اگر بخواهم درباره آن بازی و نکته‌هایی که در خاطر دارم حرف بزنم، فقط می‌توانم بگویم بازی سردی بود و دو تیم موقعیت آنچنانی روی دروازه هم خلق نکردند. از این بیشتر را به یاد ندارم. در پایان امیدوارم تیم ملی ایران بتواند نتایج درخشانی کسب کند و شما با دست پر از قطر به کشورتان برگردید. به طارمی بگویید در نیجریه هم طرفدار دارد و نوع فوتبال او را دوست دارند.»

استادیوم کانکسی زنده است

۹۷۴ بعد از ۳۶۵!

گزارش
سعید آقایی
خبرنگار اعزامی به قطر

برای آنهایی که یک سال پیش جام جهانی قطر را تجربه کرده‌اند و از نزدیک اتمسفر بزرگترین فستیوال فوتبال جهان را از نزدیک دیده‌اند، جام ملت‌های آسیا و مقایسه آن با جام جهانی یک قیاس مع‌الفارق است. شور و هیجان حاکم بر دوحه در این روزها هرگز شباهتی به اتفاقاتی که سال گذشته در این کشور رخ داد، ندارد. از فرودگاه دوحه که وارد می‌شوید، به جز چند بنر کوچک چیزی از جام ملت‌های آسیا به چشم نمی‌خورد. انگار که نه انگار که قرار است دوحه میزبان بزرگترین رویداد فوتبالی قاره باشد. تمام برنامه قطری‌ها برای پرزنت میزبانی جام در فرودگاه بزرگ بن حمد به چند بنر ریز و درشت ختم شده. فرودگاه نیز خلوت‌تر از آن است که شباهتی به میزبان جام هجدهم داشته باشد. وارد شهر که می‌شوی بنرها پرتعدادتر و بزرگتر می‌شوند اما عجیب اینجاست که در گوشه‌های دورافتاده و پرت شهر هنوز بنرهای جام جهانی ۲۰۲۲ قطر بر در و دیوار خودنمایی می‌کند. گویی خود قطری‌ها هم هنوز در رؤیای جام جهانی بسر می‌برند و آن را فراموش نکرده‌اند و حتی میزبانی جام ملت‌ها نیز نتوانسته آنها را به روزهای پرهیجان سال گذشته حتی نزدیک کند. ورای یک شهر خاموش و سوت و کور، شاید عجیب‌ترین اتفاق حضور ورزشگاه ۹۷۴ باشد. ورزشگاهی با یک مهندسی جذاب و طراحی بی‌نظیر در نزدیکی الوکره که از ۹۷۴ کانکس تشکیل شده و بدل به یکی از جذابیت‌های توریستی قطر در هنگامه جام جهانی ۲۰۲۲ بود. یک سازه جذاب با یک مهندسی حیرت‌انگیز که هر بیننده‌ای را محسور خود می‌کرد؛ اینکه از کانکس پیش‌ساخته چگونه استادیومی مدرن با ظرفیت نزدیک به ۴۵ هزار تماشاگر ساخته شده. قطری‌ها با استادیوم ۹۷۴ در حقیقت به همه طعنه زدند که از یک سرپناه کوچک می‌توانند سازه‌ای غول آسا و هیجان‌انگیز بسازند که دهان همه را از تعجب باز نگه دارد. سازه‌ای که منطبق بر تمامی اصول مهندسی ساخته شده و تمامی امکانات یک استادیوم مدرن و بزرگ را داراست. رنگ آمیزی متفاوت کانکس‌ها به الوان متفاوت از ۹۷۴ رنگ و لعابی متفاوت و منحصربفرد ساخته بود که از چند کیلومتری نیز جلب توجه می‌کرد و هر بیننده‌ای را میخکوب می‌نمود. قطری‌ها اما در همان ایام جام جهانی مدعی شدند که این سازه غول پیکر تنها کارکردی موقتی دارد و برای جام جهانی ۹۷۴ قطعه کانکس را سر هم کرده‌اند تا استادیوم بسازند و بعد از پایان جام این اتاقک‌های فلزی از هم جدا شده و ورزشگاه ۹۷۴ برچیده خواهد شد. در حقیقت این ورزشگاه با همه جذابیت‌ها و همه هزینه‌هایی که برای آن شده، یک بار مصرف خواهد بود و بعد از جام جهانی دیگر وجود خارجی نخواهد داشت. قطری‌ها حتی پا را فراتر گذاشته و ادعا کردند که کانکس‌های به کار رفته در استادیوم ۹۷۴ به کشورهای فقیر آفریقایی هبه خواهد شد تا سرپناهی برای بی‌خانمان‌ها باشد و زمین مخملی آن نیز به یک کشور ثالث واگذار خواهد شد تا در یک استادیوم دیگر به حیات خود ادامه دهد. حتی در هنگامه جام جهانی تصاویری از حضور جرثقیل‌های غول پیکر در این استادیوم منتشر شد که در حال جداسازی کانکس‌ها هستند. با وجود این و پس از گذشت یک سال از جام جهانی و اخبار منتشره پیرامون تخریب این استادیوم، ورزشگاه ۹۷۴ هنوز سرپاست و حتی یک قطعه از کانکس‌های زیبا و رنگارنگ آن کم نشده! استادیومی که از فاصله چند کیلومتری هم به واسطه رنگ‌آمیزی جذابش متمایز است و به چشم می‌آید. ۹۷۴ هنوز وجود دارد و تخریب نشده. مشخص نیست که آیا قطری‌ها از تخریب این استادیوم پشیمان شده‌اند و یا برنامه دیگری برای آن دارند. اگرچه در برنامه بازی‌های جام ملت‌های آسیا این استادیوم جذاب میزبان نیست و جزو معدود استادیوم‌های جام جهانی است که در فهرست میزبانان جام ملت‌ها قرار ندارد اما هر چه هست ۹۷۴ هنوز پابرجاست و هنوز در همان شکل و شمایل باقی مانده و به حیات خود ادامه می‌دهد. به نظر می‌رسد قطری‌ها برای این استادیوم خواب‌های دیگری دیده‌اند.

فقط ۲ ملی پوش استقلال در جام ملت ها که احتمالا بازی هم نمی کنند

چه خوشبخت است نکونام

وصال روحانی
روزنامه نگار

جواد نکونام شاید در ظاهر از حضور فقط دو بازیکن تیمش در هیأت اعزامی ایران به جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ اظهار نارضایتی کند اما او در دل خوشحال است زیرا این امر سبب شده وی از همین هفته که تمرینات تیم فوتبال استقلال شروع می‌شود، تقریباً ۹۵ درصد نفراتش را در اختیار داشته باشد. دو بازیکن استقلالی که امیر قلعه‌نویی سرمربی تیم ملی ایران همراه با خود به آوردگاه قطر برده، سیدحسین حسینی دروازه‌بان و روزبه چشمی مدافع - هافبک آبی‌های تهرانی هستند و هیچ‌یک از آنها هم در تیم ملی فیکس نیستند. به این ترتیب احتمال آسیب‌دیدگی آنها نیز اندک است و هر اتفاقی برای یوزها در جام ملت‌ها بیفتد، حسینی و چشمی سالم به تهران رجعت خواهند کرد. این بخصوص در مورد حسینی صدق می‌کند زیرا او دروازه‌بان سوم تیم ملی به حساب می‌آید و تنها در صورتی از وی استفاده می‌شود که علیرضا بیرانوند و پیام نیازمند مصدوم یا دو اخطاره باشند. چیزی که احتمال وقوع آن چندان بالاتر از صفر نیست. احتمال به کار گرفته شدن چشمی البته بسیار بیشتر است و ژنرال قطعاً در مقاطعی از مسابقات از او استفاده خواهد کرد، بخصوص که او بازیکنی چند منظوره و واجد بازی در چند پست متفاوت است اما هرچه هست نکونام می‌داند ضایعات احتمالی جام ملت‌ها برای تیم او بسیار کمتر از سپاهان و پرسپولیس خواهد بود؛ سپاهانی که پنج نماینده در تیم ملی ایران دارد و پرسپولیس که بیرانوند و محمدحسین کنعانی‌زادگان آن نفرات فیکس تیم ملی هستند و مهدی ترابی نماینده سوم قرمزهای پایتخت در جمع یوزها هم فاصله چندانی با آرایش ثابت یوزها ندارد. احتمال اینکه همه سپاهانی‌ها و پرسپولیسی‌ها در مسابقات آسیایی قطر هیچ آسیبی نبینند و دست‌شان وبال گردن‌شان نشود و حضور در این پیکارهای پرمسئولیت به لحاظ روحی آنها را بشدت فرسوده نکند، بسیار کم است.

همکاری‌های اجباری

نکونام نه تنها به‌خاطر ملاحظات فوق، احساس خوشبختی می‌کند بلکه شادمان است که در اولین نقل و انتقال رسمی و قطعی تیمش در فاصله بین دو نیم‌فصل، داسیلوا مدافع برزیلی مفید استقلال را که در هر دو فصل گذشته این تیم را همراهی می‌کرد (اما در پایان فصل پیش از جمع آبی‌ها جدا شد)، باز خواهد یافت و او را بار دیگر در خدمت تیمش خواهد دید. سرمربی استقلال پس از رد شدن فهرست اولیه بازیکنان مورد نظرش یک لیست ثانویه را به علی خطیر داده و از او خواسته است که نفرات حاضر در این فهرست را برای نیم‌فصل دوم لیگ بیست‌وسوم جذب استقلال کند. البته احتمال آمدن نفرات این فهرست هم به جمع آبی‌ها چندان زیاد نیست زیرا بازیکنان دانه درشتی هستند و تیم‌های دارنده این نفرات آنقدر ساده‌انگار نیستند که با جدایی آنها موافقت کنند. بحث مالی نیز در این میان بسیار اهمیت دارد و با بی‌پولی عظیمی که دامان استقلال را گرفته، نکونام بهتر از هر کسی می‌داند که بنیه مالی باشگاهش برای پرداخت نرخ استخدام این بازیکنان اصلاً کفایت نمی‌کند. به خاطر همین است که همگان مطمئنند خریدهای استقلال در نقل و انتقال‌های زمستانی صرف‌نظر از داسیلوا اندک‌تر و کم تعدادتر از آن خواهد بود که بتوانند تأثیر قابل توجهی را در معادلات فنی تیم خود بگذارند و نکونام مجبور است روی همان نفراتی حساب باز کند که در نیم‌فصل اول برای او به میدان آمدند. به واقع اگر نکونام به رغم عدم رضایت از حاصل کار امثال آرمان رمضانی او را همچنان حفظ کرده، به این سبب است که نیرویی بهتر از او در اختیار ندارد و اگر از ارسلان مطهری هم ناراضی است، ولی او را نیز در تیمش نگه داشته، باز به همین سبب است.

تأثیر مثبت بازیکنان «ناکافی»

نکونام بابت کار کردن با نفرات و نیروهای در دسترس خود در نیم فصل اول لیگ بیست‌وسوم اصلاً دچار ضرر نشده زیرا همین نفرات، خوب یا بد، استقلال را در پایان ۱۵ هفته اول رقابت‌ها در صدر جدول نشاندند، هم سپاهان را به زیردست خود فرستادند و هم پرسپولیس را. در آن بازه زمانی، «یامگا»ی همیشه خوب و مهدی مهدی‌پور تیزهوش بازی‌های بسیار تأثیرگذاری را برای استقلال انجام دادند و صالح حردانی، آرمین سهرابیان، ایمان سلیمی و البته حسینی و چشمی هم در ترکیب استقلال درخشیدند و در بعضی دیدارها جعفر سلمانی، زبیر نیک‌نفس و مهرداد محمدی هم گره‌های کار را گشودند. اگر نکونام با همین نفرات ظاهراً ناکافی در نیم‌فصل اول موفق بود، دلیلی در دست نیست که در نیم‌فصل دوم او را ناموفق بینگاریم، حتی اگر فهرست نفرات درخواست شده وی دائماً برگشت بخورد و گذر هیچ‌یک از نفرات مورد نظر وی به یک فرسخی اردوی آبی‌ها هم نیفتد.